



A N A R C H I S T I C K Ý M Ě S Í Č N Í K

**číslo 202
září 2025**

**vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz**

BARVAMI ŽIVOTA PROTI ŠEDI VOLEB

„... ale příště už opravdu bude lépe. Fakt, věř mi. Přece nechceš, abychom zase měli totalitu,“ praví svobodná matka se dvěma dětmi kolegyni po dvanáctihodinové noční směně v nemocnici.

Už je to (zase) tady. Tento rok, stejně jako každé čtyři roky posledních 36 let, nám údajně hrozí nástup komunismu.

Obchodník s pitnou vodou se hádá s velkouzenářem o tom, kdo z nich je větší nebezpečí pro ves. A v hluku této hádky, křiku přes plot a mračnu létajících pantoflí stojí v publiku tisíce zarmoucených tváří. Spektákl morálky, který má za výsledek pouze čtyři roky nepopsaný papír.

Je potřeba vyřešit zásadní otázky. Komunismus jsme postavili na úroveň nacismu. Teď už jen udržet koryta a zajistit, že bazén s vířivkou zůstane vlažný až do dalšího volebního období. Nebo je libo adresovat aktuální krizi dneška? Ve světě zmítaném válkou, pláčem ukrajinských, palestinských a jiných dětí bratři Slováci konečně přišli s konečným řešením genderové otázky. Pohlaví jsou pouze dvě a basta. Naše sestry a bratři, kteří se narodili v těle, které nenaplnovalo jejich život štěstím, ale magicky nezmizí. Pouze budou žít utrápení a dále roztáčet kola kapitalismu v systému, který jejich tváře zalévá slzami. Nikdo z nás si nezaslouží, aby se každé otevření dveří stalo podnětem k utrpení.

Pánové a paní v oblecích nerozhodují ve prospěch našeho blahobytu, hlasují pouze tak, aby z našich peněz mohli živit své nákladné životy. Matky, otcové, bezdětní pracující a jejich rodiny je nezajímají. Naše hlasy jsou pro ně důležité, až když skončí v plastové urně.

Lepší svět nevznikne ve čtyřletých cyklech. Nevznikne ani zvedáním rukou a prázdnými sliby v pompézních chrámech demokracie. Skutečná demokracie vzniká každý den na pracovištích, v bytových družstvech a sousedských kolektivech. Bolest způsobená bolševickou totalitou je minulostí, kterou nesmíme zapomenout, ale je už načase se dívat vpřed. Z horizontu zacházejícího slunce skloňme své unavené oči směrem k Zemi. Na té stojí naše obživa, naši přátelé, naše vztahy. Demokracie je to, jak se o Zemi postaráme tak, aby uživila nás, naše děti a všechny generace, které budou následovat. A věřme, že pánové a paní v oblecích recept k jejímu zachování skutečně neznají.

Z frustrace nevyslyšených hlasů ale přichází další ruka znamenající skutečné nebezpečí. Pravice pozvednutá směrem k nebi. Nacismus jsme zastavili a zakázali, ale nevymýtili. Je to jen pár dní, co skupina neonacistů napadla ve Frýdku-Místku pokojný pochod proti rasismu a fašismu. Jednoho muže zbili tyčí tak, že skončil s několikanásobnou frakturou lebky v nemocnici. Útok se účastnili mimo jiné náctiletí chlapci, rekrutovaní staršími pozůstatky devadesátkového neonacismu. Nebezpečí v ulicích se probouzí a jeho tvář je bílá – mluví česky, ne ukrajinsky a je přiživována bídou, frustrací a absencí blízkosti.

Budujme demokracii každý den, pečujme o půdu, jeden o druhého, nevěřme pánům a paním v oblecích, že změní paletu naší každodennosti. Je na nás, abychom sami nanесли barvu do šedi našich dnů.

Pryč s politiky a vládami, necht' si lidé vládnou sami!